

ГЛАВА X.

✠ Бѣгство въ Египетъ.

Като видѣлъ, че волхвы-тъ не ся возвращать и на-
конецъ като ся научилъ, че си отишли по другъ пѣть,
Иродъ ся разсърдилъ и далъ бесчеловѣчно повелѣніе да
избѣжтъ во Внолеемъ и въ околности-тъ му всички-тъ
младенцы, что были по двѣ години и подолѣ, полагаѣщи,
че въ число-то имъ ще погыне и Божественный Младенецъ.
Но прѣди още да обнародва той това жестоко повелѣніе,
Ангелъ Господень ся явилъ на-сѣиъ Іосифу и казалъ му:
„стани, вземи отроче-то и Майкѣ Му и бѣгай въ Египетъ
и стой тамо до онова время, до когато ти рекѣ. Иродъ
трѣси Младенца, за да Го погуби.“

Іосифъ, като ся събудилъ, той часъ испланилъ пове-
лѣніе-то на Ангела: взелъ Младенца Іисуса и Майкѣ Му
и прѣзъ-нощъ отишълъ съ нихъ въ Египетъ, гдѣ прѣсѣ-
дѣлъ до смъртъ-тъ Иродовѣ. Таковымъ образомъ ся сбж-
днило пророчество-то, въ което е казано: „отъ Египта
повыкахъ Сына Моего.“ (Осія 2. 1).

Между това во Внолеемъ и въ околности-тъ му ся
явили убійцы, испратены отъ Ирода. Ти истѣргивали изъ
рѣцѣ-тъ на майкы-тъ невинны-тъ младенцы и безжалостно
гы убивали. Тогава ся сбжнило пророчество-то на Іереміѣ,
който говори: „гласъ былъ чуенъ въ Рамѣ, плачь, рыданіе и
писокъ. Рахиль оплаква дѣца-та си и не рачи да ся утѣши,
зачтото гы нѣма вече.“ (Іер. 31. 15).

Иродъ не дълго живѣялъ подиръ това ужасно злодѣяніе.
Подиръ смъртъ-тъ му, Ангела-тъ ся пакъ явилъ Іосифу на-
сѣиъ и казалъ му: „върнете ся въ земѣ-тъ Израилевѣ: оныя,
които искахъ да погубятъ Младенца, умрѣхъ.“ Іосифъ наедно
съ прѣвѣчныя Младенецъ и съ Майкѣ Му ся вържилъ въ зе-
мѣ-тъ Іудейскѣ; но като чулъ, че царува Архелай во Іудеѣ